

Mirosław Pietrzak

Pruszcz Gdański, pow. Gdańsk

Informator Archeologiczny : badania 1, 142-143

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PRUSZCZ GDAŃSKI,
pow. Gdańsk

Muzeum Archeologiczne w
Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak, w czasie od 23.V do 28.VII i od 18.IX do 18.X, finansował - WKZ w Gdańsku.

Cmentarzysko odkryto przypadkowo. Położone jest ono przy ul. Świerczewskiego 4, na nieznaczej wyniosłości /11 m n.p.m./, w miejscu wysypiska śmieci. Przypuszcza się, że do czasu odkrycia, zniszczono około 200 - 300 grobów.

Pracami objęto obszar 5,5 ara, na którym wyeksplorowano 216 grobów, w tym 183 ciałopalnych /100 popielnicowych i 83 jamowe/ oraz 33 szkieletowe /w tym jeden - z wczesnej epoki brązu/.

Na podstawie dotychczas uzyskanego materiału zabytkowego, głównie zaś na podstawie typów zapinek, cmentarzysko można datować - od okresu późnolateńskiego, a nawet środkowolateńskiego aż do początków III w. n.e. Groby ciałopalne przypadają na okres późnolateński, z wyjątkiem kilku środkowolateńskich oraz jednego - z okresu B₂ Eggersa. Natomiast groby szkieletowe są późniejsze i mieszczą się w ramach chronologicznych B₂ Eggersa z wyjątkiem 2 grobów z III w. n.e./ W jednym - 2 zapinki brązowe kuszowate z podwiniętą nóżką, w drugim - zapinka brązowa z potrójnym grzebykiem./.

Z materiału zabytkowego należy wymienić kilkadziesiąt zapinek brązowych i żelaznych, także klanry, sprzączki do pasa /grobby szkieletowe/, bransolety brązowe, 1 naszyjnik brązowy, 4 kolie z paciorków bursztynowych i szklanych, szpile i igły z brązu, kilka kompletnych zespołów wyposażenia wojowników /umba, grotty, toki, okucia tarczy, okucia pochwy mieczy, miecze i inne/, żelazna siekierka oraz 1 wisiorzek beczułkowaty ze złota.

Materiał ceramiczny reprezentują duże naczynia czernione o facetowanych brzegach, zdobione niekiedy meandrem lub nakładanymi guzami, kubki oraz niewielkie naczynia bez uch o brzegach facetowanych.

Prawie wszystkie groby szkieletowe były wkopane między groby ciałopalne, uszkadzając je tym samym lub nawet niszcząc.

Ponadto na cmentarzysku odkryto: 2 zespoły z wczesnego okresu epoki brązu /2 szpile brązowe i 4 naczynia gliniane/ i 1 grób szkieletowy /2 naczynia gliniane w tym jedno o ośmiu nóżkach, naszyjnik ze 126 paciorków płaskich koloru ceglatego, prawdopodobnie z łupku/.

W kilku grobach szkieletowych kości czaszek są bardzo dobrze zachowane, umożliwi to w przyszłości przeprowadzenie badań antropometrycznych.

Dalsze prace na stanowisku zaplanowano na rok przyszły.

P R Z Y G Ł Ó W - M U R O W A -
N I E C

Muzeum w Tomaszowie Mazowiec-
kim.

Badania prowadził mgr Marcin Gąsior, finansował WKZ w Łodzi.

Stanowisko to z uwagi na mający powstać na tym terenie /dolina Pilicy/ zalew, badane było ratowniczo. W trakcie dwutygodniowych badań odkryta została osada otwarta, datowana przy pomocy materiału ceramicznego na okres późnolateński.

W wykopach o łącznej powierzchni 225 m² nie udało się znaleźć ciągłej warstwy kulturowej, natomiast pod warstwą ziemi ornej /25 - 35 cm/ zawierającej dużą ilość drobnego materiału ceramicznego, odsłonięte zostały ślady pięciu jam. Kształt wszystkich jam był owalny, wymiary z niewielkimi odchyleniami jednakowe: 1,20 x 0,80 m.